

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๘

ปล่อยตัวปล่อยใจ

เครื่องบินมาอุดร ฯ เดี่ยวนี้ ๓ เที้ยวเหรอ ต่อไปก็ทิวเหมือนแจ็กฝืนละนะ แจ็กฝืน ๆ ว่าแรงมาจับหลังคาเรือนตัวหนึ่ง กลัวเป็นเคราะห์เข็ญเลยไปดูเลขดูยามกับหลวงตา พอดูเลขดูยามแล้ว โอ้ มันโชคลาภใหญ่ชะนี้ แรงมาจับหลังคาเรือนทั้งตัวนี้ หายาก ไม่ค่อยมีนะ หลวงตาแก้เคราะห์ให้ นี่แรงมาจับเพียงตัวเดียว ถ้ามันจับหลายตัวจะร่ำรวยยิ่งกว่านี้อีกนะ ดูแต่นี้มันก็รวยพอแล้ว สองตัว ๆ ที่แรกมาจับหลังคาตัวเดียวว่าร่ำรวยใหญ่ ถ้าจับหลายตัวจะร่ำรวยมากกว่านี้ สองตัว ๆ พอว่าร่ำรวยเดี๋ยวก็นี่สามตัวสี่ตัว ขึ้นถึงสี่ตัว นั้นละมันจะมากินหัวแจ็ก เลยไม่มีสักตัวเดียว นี่ก็ทิวขึ้นเรื่อยที่แรกวันละเที้ยว บางทีเว้นวันบ้าง เดี่ยวนี้ค่อยขึ้นวันละ ๒ เที้ยวแล้ววันละ ๓ เที้ยวจะเป็นแจ็กฝืนแล้วนะ สามตัวสี่ตัวเข้าไปเรื่อย ๆ

คนเราหากินด้วยความฝืน นอนสลบไสลไปแล้วตื่นขึ้นมาว่าฝืนอย่างนั้นฝืนอย่างนี้ หากินด้วยความฝืน บทเวลาฝืนสดทั้งวันนี้ไม่ได้คิดกันนะ คนเราเสียเพราะฝืนสดไม่ได้ฝืนหลับนะ คนเราเสียคนเพราะฝืนสด คือคิดเรื่องอะไร ๆ มันเป็นไปตามความคิดจริง ๆ ความคิดนี้เรียกว่าฝืนสด เราดี ๆ อยู่นี้คิดอยากทำอะไรก็ทำ คิดอยากไปก็ไปได้ทั้งนั้น แล้วทำตามความคิด ๆ ความฝืนสด สุดท้ายก็เสียคน ความฝืนสดนี้ทำให้เสียคนมากแต่คนไม่มอง มองแต่ฝืนสลบไสลนั้น ถ้าได้สังเกตความฝืนสดเจ้าของก็จะดี

พระท่านสอนให้ดูฝืนสด ความคิดความปรุงมันคิดในแง่ใดไม่ดีแล้วให้ปิดออก ๆ ความคิดในแง่ดีแล้วส่งเสริมมันทำตามมัน นั้นเรียกว่าฝืนสด รักษาความฝืนเจ้าของไม่ให้เตลิดเปิดเปิง นี่คนเรามันเตลิดเปิดเปิงเพราะฉะนั้นจึงเสียคนมากต่อมาก คนมีมากเท่าไรยิ่งเสียมากเข้าไปโดยลำดับ สิ่งรักษาคุ้มครองได้แก่บรรดแก่ธรรมซึ่งเป็นความปลอดภัยไม่มี ไม่นำมารักษากัน ให้แต่กิเลสขย่ำขย่ำเหยียดทุกวันทั้งคืน ไม่ว่าท่านว่าเราพอ ๆ กัน หลับลงไปแล้วก็ฝืนตื่นขึ้นมาฝืนตื่นขึ้นมาฝืนมีแต่ความหวังเต็มหัวใจสุดท้ายไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร นอนหลับไปฝืนอีก ตื่นขึ้นมาเป็นบ้าความฝืนสดฝืนแห่งอยู่อย่างนั้น

เมื่อวานนี้ก็พูดถึงเรื่องใจ ใจเป็นของสำคัญมากทีเดียวคนมองข้ามไป เพราะฉะนั้นจึงเสียคนมาก จิตใจนี้มีอำนาจมาก คิดไปทางไหนเจ้าของลัมระนาวไปตามเลย คิดไปทางใดก็ตาม ส่วนมากไม่ได้คิดทางดีนะมักจะคิดทางชั่ว แล้วเจ้าของก็ลัมไปตาม ๆ เสียไปตามวันละเล็กละน้อย ต่อไปไม่มีเบรกห้ามล้อแล้วเสียไปทั้งคนเลย นี่เพราะ

ความฝันสด ความคิดความปรุ้งนี้มันจุดมันลากไป ให้พากันระมัดระวังความคิดความปรุ้งของใจ คิดอะไรไม่ดีให้หักห้ามอย่าฝันคิดไปและอย่าทำตามความคิดนั้นจะเสียคนเราหักห้ามเสมอ นี่เรียกว่ารักษาตัว รักษาไม่ได้ก็เสียเรานั้นแหละ

นรกอเวจีอัดแน่นตลอดเวลา มีเวลาว่างเมื่อไร ที่กิเลสมันตบตาสัตว์โลกทั้งหลายว่านรกไม่มี สัตว์นรกอัดแน่นอยู่นั้น อยู่ที่ว่ามีมันเต็มไปหมด ผู้ที่ว่ามีมันนั้น ละผู้จะไปนรก ผู้ใดว่านรกมีผู้นั้นระวังไม่ทำความชั่วซ้ำลามกแล้วก็ไม่ไปตกนรก ผู้ที่ว่ามีนรกไม่มี บาปไม่มี บุญไม่มี พวกนี้กลัวหลุมมากในการทำชั่ว ไม่มีเบรคห้ามล้อเลย ทำเอาตามใจชอบ บทเวลาตายแล้วมีหรือไม่มีก็ไปเจอกันที่นั่น แก้มไม่ได้แล้วสายเกินไป ตกลงก็จมไป ๆ

ตาใครจะยิ่งกว่าตาพระพุทธรเจ้าตาพระญาณหยั่งทราบ นำมาสอนสด ๆ ร้อน ๆ พระสูตรก็จริงร้อยเปอร์เซ็นต์ พระวินัยก็จริงร้อยเปอร์เซ็นต์ พระสูตรตันตปิฎกพูดถึงเรื่องสัตว์เรื่องบุคคลที่ทำความดีความชั่วไปตกนรกหมกไหม้ นี่เป็นพระสูตรเรียกว่าพระสูตรตันตปิฎก ปิฎกนี้ก็ออกมาจากธรรมของพระพุทธรเจ้า ออกมาจากศาสนธรรม พระวินัยปิฎกได้แก่ข้อบังคับตัดแปลงกายวาจาใจของตนให้เป็นไปตามแนวธรรม ท่านเรียกว่าพระวินัยปิฎก พระอภิธรรมปิฎกสอนเรื่องจิตเรื่องใจ ให้รักษาใจ ไม่ปล่อยใจตัวเองไปสู่มลีสุมหัว

พระไตรปิฎกทั้งสามนี้เป็นศาสนธรรมของพระพุทธรเจ้า ท่านกล่าวถึงเรื่องนรก เรื่องสวรรค์ กล่าวถึงเรื่องคนทำดีทำชั่วไปตกนรกบ้างไปสวรรค์บ้าง นี่เป็นฝ่ายพระสูตร ฝ่ายไหนก็ตามขึ้นชื่อว่าธรรมของพระพุทธรเจ้าแล้ว ก็เหมือนต้นไม้มีหลายแขนง แขนงไหนก็ออกจากต้นไม้ต้นเดียวกัน ๆ คือจากต้นไม้ต้นนั้นไม่เป็นต้นอื่น แสดงอะไร ๆ ก็ไปจากโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธรเจ้า

ปล่อยตัวเกินไปไม่ตื่นให้พากันระมัดระวัง หลวงพ่อก็เหนียวนะสอนทุกวัน ๆ อยากให้เป็นคนดี เรื่องคนชั่วไม่ได้สอนนะ กิเลสมันสอนอยู่ในตัว เกิดขึ้นมาเป็นหลักธรรมชาติมีอยู่ในตัวนั้นแล้ว ยิ่งได้รับการส่งเสริมในทางที่ชั่วด้วยการคบค้าสมาคม การเห็นหมู่เห็นเพื่อนเห็นใครต่อใครทำความชั่วซ้ำลามกต่าง ๆ แล้วก็จับได้เร็ว ๆ คนชั่วจึงมีมากคนดีมีน้อย ต้องมีครูมีอาจารย์คอยแนะนำสั่งสอน ถ้าไม่มีครูมีอาจารย์ก็ไปไม่รอดเหมือนกัน จมได้ ๆ การปล่อยใจนี้สำคัญ การปล่อยใจกับการปล่อยตัวไปด้วยกัน คนเราเมื่อปล่อยใจแล้วก็ปล่อยตัว เสียไปเพราะการปล่อยตัว

อยู่ในบ้านในเรือนนั่งกันไม่ติดพื้น วิ่งเต้นแผ่นกระโดดหาแต่เรื่องคึกเรื่องคะนองอยู่อย่างนั้นทั้งวันทั้งคืนไม่มีวันอิมพอ ตื่นขึ้นมาวันหลังยังกำเริบเสิบสานขึ้นไปอีก หนักเข้า ๆ ก็เสียคนได้ ใครห้ามไม่อยู่ ถ้าเป็นเด็กก็เรียกว่าเด็กหัวขาดหัวกุดไม่มี

พ่อไม่มีแม่ คือไม่ยอมฟังเสียงพ่อเสียงแม่แนะนำสั่งสอน ปล่อยตามยถากรรม คบค้าสมาคมกับเพื่อนนี้เร็วยิ่งกว่าลิง เวลานี้เพื่อนก็มากนะ เพื่อนหญิงเพื่อนชายโกโรโกโสไปตาม ๆ กันหมด เวลานี้เลอะ ๆ เทอะ ๆ ผู้ชายก็หมดศักดิ์ศรีดีงาม ผู้หญิงก็หมดคุณค่าหมดราคาเป็นหมาเดือน ๙ ไปหมดแล้วเวลานี้ ความไม่มีศีลธรรมเสียอย่างเดียวทำคนให้เลอะเทอะแหกเหลวไปหมดได้อย่างนี้ เห็นประจักษ์อยู่ต่อตาของเรานี้

ลูกเต้าของเราเองก็ดูซิ เกิดขึ้นมาจากพ่อจากแม่คนเดียวกัน คนหนึ่งแสดงลวดลายไปทางหนึ่ง ๆ มีแต่ลวดลายที่เสียหายส่วนมาก เด็กบ้านนี้ก็เป็นอย่างนี้ เด็กบ้านนั้นก็เป็นอย่างนั้น ๆ เพราะพ่อแม่พาเป็นอย่างนั้น เวลามาคละเคล้ากันแล้วมีแต่เด็กเลวก็ใช้ไม่ได้ซื่ออย่างนั้น เพราะไม่มีกรอบแห่งศีลธรรมเป็นเครื่องกำกักรักษาพอให้เป็นคนดีบ้างเลย ใช้ไม่ได้นะ ต้องไปอบรมตัวเองให้ดีแล้วก็อบรมลูกเต้าหลานเหลนทุกคน ๆ ให้เป็นเด็กดี

การเรียนไม่สำคัญอะไรแหละใครเรียนก็ได้ เด็กเรียนก็ได้ผู้ใหญ่เรียนก็ได้ แต่การจะปฏิบัติตามกฎกติกาหลักวิชาที่เรียนมานั้นซิไม่มีใครจะค่อยสนใจกันนะ มีแต่ปล่อยเนื้อปล่อยตัว ไม่อย่างนั้นพวกข้าราชการผู้ใหญ่ ๆ ไม่เสียตัว เพราะพวกนี้มีความรู้มาก ความรู้มากเท่าไรยิ่งลืมหามาก เยอหยิ่งจองหองพองตัว ใช้อำนาจเป็นโล่บังหน้าตะไปเลย ฟังแต่ว่าตะไปเลย ทำชั่วซ้ำลามากก็พวกนี้แหละสำคัญ ความรู้มีหรือไม่มีเราก็ดูเอาซิ แล้วพวกนี้พาผู้น้อยเสียไปมากมายก่ายกองนะ เขาไม่เคารพนับถือไม่เชื่อฟังเพราะผู้ใหญ่ทำตัวโกโรโกโส ทำตัวเป็นคนเลว หลักวิชาไม่สนใจ สอนมายังไง ๆ เรียนมายังไงไม่สนใจ เอาหลักวิชามาเป็นเครื่องมือให้กิเลสตกลงเอา ๆ ปล่อยเนื้อปล่อยตัวเสียหายไปหมด คบค้าสมาคมกันมีแต่เรื่องมั่วเรื่องสุ่มทั้งนั้นนะไม่มีเรื่องศีลเรื่องธรรมเข้าแทรกเลย

สังเกตดูก็รู้ว่าในสมาคมหนึ่ง ๆ เขาคูยกันเรื่องอะไร ไปนั่งแอบฟังนิดเดี๋ยวก็รู้นั้นละพวกเขาสอบสวนสืบสวนเขาหาความลับอย่างนั้น เข้าไปนั่งปี่บอย่างนี้ได้ความออกมาแล้ว มีแต่เรื่องความชั่วซ้ำลามาก แม้จะไปลักไปปล้นไปสะดมเขามาก็ปิดไม่อยู่เพราะปากเปราะ พอนั่งคุยกันแล้วก็อยากโหม้ออยากอวดอยากคุย ว่าเราได้ไปทำอย่างนั้นไปทำอย่างนี้ แล้วผู้ที่นั่งแฝงอยู่นั้นมี เขาก็มามัดคอเอาไปเสีย สมาคมไหนก็เป็นอย่างนั้นนี่นะ ไม่มีสมาคมเกี่ยวกับเรื่องศีลเรื่องธรรมเลย พูดแล้วเราสลดสังเวชนะ

เวลานี้ครอบครัวเหี้ยมเรื่อนมาคุยกันแม่บ้านมาคุยกันก็แบบเดียวกัน พ่อบ้านมาคุยกันก็แบบเดียวกัน สังคมหญิงสังคมชายคุยกันมีแต่เรื่องโกโรโกโส หาเรื่องศีลเรื่องธรรมเข้าแฝงไม่ค่อยมีและไม่มี บ้านเมืองจะมีความเจริญรุ่งเรืองสงบร่มเย็นได้ยังไงเมื่อคนนำแต่เรื่องชั่วซ้ำลามากออกมาจ่ายตลาดกันอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ หาความดีที่

ไหนพอจะเป็นสาระแก่นสารของบ้านของเมืองให้เป็นหลักเกณฑ์ต่อไปละ ถ้าพวกเราไม่ต่างคนต่างรักษาต่างคนต่างระมัดระวังดัดแปลงตัวเองแก้ไขตัวเอง

กลับไปบ้านก็แก้ไขอยู่ที่ไหนก็แก้ไข สิ่งไม่ดีอยู่ที่ไหนร้อนหมด เราแก้ไขได้ทั้งนั้น ไม่ดีแก้ไขให้ดี เมื่อต่างคนต่างมีความสนใจใคร่ตามหลักธรรม คือธรรมนี้เป็นความปลอดภัย ถ้าปฏิบัติตามธรรมแล้วไม่เดือดร้อนวุ่นวาย หลักธรรมคือความถูกต้องดีงาม อันไหนไม่ถูกขัดต่อหลักธรรมนั้นละคือความทุกข์จะมาตรงนั้น มาขัดแย้งกันตรงนั้นให้ระมัดระวัง เมื่อต่างคนต่างระมัดระวังรักษาแล้วก็ค่อยดีวันดีคืนไปเรื่อย ๆ บ้านเมืองก็สงบร่มเย็น โจรผู้ร้ายมันมีพ้อมีแม่นี้ พ่อแม่ไม่พาทำพ่อแม่อบรมในทางที่ถูกที่ดี ถ้าไม่ใช่เป็นลูกแหวกแนวเสียจริง ๆ แล้วยังไงต้องเชื่อพ่อเชื่อแม่ แต่นี่พ่อแม่ก็ไปแบบหนึ่งลูกก็ไปแบบหนึ่ง ไม่มีใครสอนใครได้ ต่างคนต่างแหวกต่างวายแล้วก็จมตายด้วยกันนั่นแหละ ไม่มีใครดี ให้พากันเอาไปปฏิบัติรักษานะ

เราเหนื่อยเทศน์ทุกวัน ๆ เราเป็นห่วงโลก เฒ่าแก่มาเท่าไรยิ่งห่วงโลกแทนที่จะห่วงเจ้าของกลับไม่ห่วงนะ ตื่นขึ้นมานั่งจิตออกแล้วเกี่ยวกับโลก สงเคราะห์โลกช่วยโลก สงสารโลก ไม่ได้ออกไปแบบโลกธรรมดาที่เขาออกไป ออกไปถึงเรื่องคิดเมตตา สงสาร ไม่ได้ออกไปแบบความเพลิดความเพลินความเป็นบ้าหมาเดือ่น ๙ อย่างนั้นนะ ห่วงโลกห่วงนะมันเป็นทุกข์ภายในใจจริง ๆ ผิงจมอยู่ภายในมีแต่กองฟืนกองไฟเผาไหม้ ใครนั่งอยู่ที่ไหนไฟเห็นอยู่ที่นั่น ยืนเดินนั่งนอนอยู่ที่ไหนไฟส่องอยู่ในหัวใจหาความสุขที่ไหน โลกนี้มีความหมายอะไร ดูเข้าไปที่หัวใจถ้าอยากรู้ความร้อนความเย็น วิ่งเดินแผ่นกระโดดพุ่งเพื่อห่อหุ้มไปไหน ไม่ดูจุดที่มันเป็นฟืนเป็นไฟ ถ้าดูจุดนี้แล้วก็รู้ทางแก้ไขดัดแปลงกันแล้วก็ดีได้คนเรา

วัดอะไรที่คุณ...ถวายนี้ก็ให้พระไปอยู่แล้ว แถวหนองแสงนี้เห็นมีแม่น้ำลำคลองไหลรินอยู่ทั้งแล้งทั้งฝน ที่สังฆคิประมาณสัก ๗๐ ไร่ยังจะกว้างออกไปอีก มีผู้จะถวายและเขาจะซื้อต่ออีก ถ้าพระอยู่ที่ไหนต้นไม้ชุ่มเย็นอยู่ที่นั่น ป่าอยู่ที่นั่น ท่านรักษาป่าดีคนเขาก็เกรงขามเคารพนับถือเขาไม่ค้อยไปทำ ถ้าไม่ใช่พวกหน้าด้านเสียจริง ๆ ไม่ทำถ้าเป็นเรื่องพระแล้วทำไมลง เราก้เหมือนกันนะถ้าเรื่องพระเรื่องธรรมแล้วทำไมลงนะจิตใจจะแข็งแกร่งทางความซื่อขนาดไหนก็ตาม พอว่าพระว่าธรรมเท่านั้นยวบยันที่หมอบราบเลย ถ้าไม่ใช่ใจเทวทัตจริง ๆ ทำไมลง

ยกตัวอย่างอำเภอลพบุรีเขาพูดให้ฟังสด ๆ ร้อน ๆ นะ มันหากดลบันดาลให้เป็นนะ พระพุทธเจ้าแสดงเรื่องเทวบุตรเทวดาท่านเห็นอยู่ชัด ๆ พวกเราไม่เห็น บทเวลาจำเป็นจำใจจริง ๆ ผู้มีนิสัยวาสนายังสืบต่ออยู่ มีสิ่งมาช่วยจนได้ อันนี้ก็มีคนหนึ่งเขาเคียดแค้นให้กัน ผูกกรรมผูกเวรกันจะไปฆ่า เตรียมปืนไปเลยเทียว ต้องตายเท่า

นั่น มันไม่ตายกูดตาย เด็ดขนาดนั้นนะใจ พอจะฆ่าหมดครัวเรือนจะฆ่าหมดเลย แต่ยังไม่ไฉนนี่จะต้องเอาเป็นที่หนึ่ง เคียดแค้นมากก็ก ก ก ไปเลย มันดลบันดาลสด ๆ ร้อน ๆ ไปก็มีแต่ครุ่นแต่คิดว่าจะเอาทำไหน ๆ พอตีเดินก็ก ก ก ไป พ่อแม่ครูจารย์ มันเรานี้ไม่ทราบมาจากไหน โผล่มายืนขวางหน้า นี่จะไปตกรนกรหลุมไหน ว่าอย่างนั้นเลยนะ โห ทั้งปีนตุ้มลงกราบเลย พอกราบแล้วหายเงิบ ท่านไปไหนไม่รู้จะหายเงิบ

เวลานั้นเห็นยืนจังก้าอยู่ต่อหน้าจริง ๆ เหมือนเราดูกันนี้ นี่จะไปตกรนกรหลุมไหน ว่าอย่างนั้นนะพูดเท่านั้น ทางนี้พอมองเห็นจำได้ชัดในรูป คือเขาเคยเห็นในรูป เขาว่านั่น เขาไม่เคยเห็นองค์จริงแหละเห็นเฉพาะในรูป ดูเป็นเหมือนรูปภาพทั้งหมดเลย ยืนจังก้าอยู่ขวางหน้าเลย นี่จะไปตกรนกรหลุมไหนนี่ พอว่าเท่านั้นเขาก็ทั้งปีนลงกราบเสร็จแล้วก็กลับเลย ตั้งแต่นี้ต่อไปเราจะไม่เป็นกรรมเป็นเวรกันอีกแล้ว เลิกตั้งแต่บัดนี้ แล้วเลิกจริง ๆ ด้วย ถึงใจเหลือเกินพ่อแม่ครูจารย์มันเกิดมาเราไม่เคยเห็นท่านทำไมมายืนจังก้าต่อหน้าเวลาเราจำเป็นจะไปฆ่าคน ท่านมาได้ยังงั้นนี่ช้อจรรย์ พอกราบแล้วท่านก็หายเงิบไปไม่เห็น เห็นเฉพาะที่ยืนจังก้าตอนที่เดินไป เห็นชัดเจนเหมือนเรามองดูกันต่อหน้าต่อตา แล้วยังออกเสียงแผดเสียงด้วยนะ นี่จะไปตกรนกรหลุมไหนนี่ ว่างั้นเสียงตวาด ทั้งปีนตุ้มลงกราบเลย

จากนั้นก็กลับบ้านแล้วก็เลิกเลยไม่เอาอีกแล้ว โอ๊ย บาบมีบุญมีเป็นอย่างไรเอง ไม่งั้นวันนี้เขาก็ต้องจมน้ำหนึ่ง เราก็คงจมน้ำหนึ่งจนได้ ถ้าไม่ใช่พ่อแม่ครูจารย์ มันมายืนขวางหน้านี้จมน้ำทั้งสองฝ่ายเลย เลิก บาบมีบุญมีอย่างไรเอง ๆ เขารำพึงรำพันสอนเพื่อนฝูงเขา ใครอย่าไปกล้าหาญนะ เรื่องบาปเรื่องบุญเห็นประจักษ์แล้วพ่อแม่ครูจารย์มันมายืนจังก้า ไม่งั้นเราจะฆ่าคนอย่างน้อยหนึ่งคนที่เรามุ่งแล้ว นอกจากนั้นควรจะหมดครอบครัวจะเอาให้หมดเลย พอไปพ่อแม่ครูจารย์มันมากก็ขวางหน้าเลย ท่างันวาเดียวเท่านั้น แล้วชู้อย่างรุนแรงด้วย ปีนไม้ทราบหลุดมือไปเมื่อไรทั้งตุ้มเลย กราบ จากนั้นก็มาบอกเพื่อนบอกฝูง ใครอย่าประมาทนะเห็นชัดเจนแล้ว เราเห็นเอง ถ้าคนอื่นก็ยังไม่แนใจนัก นี่เราเห็นเองเป็นเองเจอเองและเราจะทำความชั่วแบบนั้นจริง ๆ ด้วย ท่านทักว่าจะไปตกรนกรหลุมไหนนะ ว่าอย่างนี้ จากนั้นมาก็เลิก แล้วสอนหมู่สอนเพื่อนให้ระวังบาปกรรม บาบมีบุญมีเห็นประจักษ์อย่างนี้แหละ

เรื่องพ่อแม่ครูจารย์มันแสดงอิทธิฤทธิ์ให้เห็นหลายแห่งนะ แสดงอย่างนี้ละ แสดงอย่างที่ท่านแสดงมา เหริยญท่านก็เป็นฤทธิ์เป็นเดชอยู่นะ เหริยญรุ่นแรก ๆ เลย ละ เขาทำอยู่สกลนครเราจำได้ ท่านเจ้าคุณธรรมเจดีย์นี้แหละทำ พวก ต.ช.ด.ได้ เหริยญแล้วเอาติดคอไป คือนวันนั้นเพราะรักสงวนท่านมากเลยเอาท่านไว้ใต้ที่นอนแล้ว

ก็นอนทับกลัวใครจะมาคว้าเอาไปเสีย ปลอดภัยจากคอแล้วก็วางไว้ใต้ที่นอน ว่าหมอน
ก็ไม่ใช่หมอน พวกต.ช.ด.นอนอยู่ในป่า เอาใส่ไว้ใต้ที่นอน พอนอนหลับไปก็ฝันถึงท่าน
อาจารย์เสาร์กับท่านอาจารย์มั่นเดินมาด้วยกัน เพราะท่านติดกันมาแต่ไหนแต่ไร มา
ว่าพวกนี้เอาเรามาทิ้งไว้ในป่าในเขาไม่นำพา พวกเราหิวนะไม่อยู่กับพวกนี้ วังจั้นแล้ว
เขามองตามหลังเห็นท่านเดินไปสององค์ เขาสะดุ้งตื่นขึ้นมาคิดว่าหาเหรียญก็ไม่เห็น
เหรียญหายไป อย่างนั้นก็แปลกอยู่จะความฝันนะ พอความฝันผ่านไปแล้วก็ตื่นรู้
สีกตัวก็ค้นที่เอาไว้ใต้ที่นอนเลยหายเสียจริงๆ ไม่ได้เลย ร้องไห้โฮตำราวดคนนั้น ไม่
ได้จริง ๆ นะหายเลย ค้นจนแหลก็ไม่มี นั่นดูซิเหรียญหายไปไหน

พูดเท่านั้นละเลิกกัน